

Katarzyna Krzywicka

Międzynarodowa współpraca naukowa w ramach FIEALC : [sprawozdanie]

Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska. Sectio K, Politologia 18/2,
111-113

2011

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Stanów Zjednoczonych Ameryki. Zjednoczona Europa miała opierać się na solidnych filarach współdziałania państw na rzecz rozbrojenia, bezpieczeństwa i współpracy gospodarczej. Jednocześnie Autorka trafnie ukazała słabości owego projektu politycznego wynikające z licznych braków i niejasności doktrynalnych oraz nieprzystawalności do ówczesnej sytuacji politycznej w Europie.

W prezentowanej monografii z powodzeniem udało się zaprezentować tło polityczne ówczesnej Polski. Niewątpliwym walorem monografii jest uchwycenie wpływu wielu czynników zewnętrznych na myśl polityczną SCh, m.in. autorytarnego modelu państwa realizowanego przez piłsudczyków od 1926 r., kryzysu gospodarczego oraz rozwoju w Europie systemów antydemokratycznych i totalitarnych. Wszystko to sprawia, że myśl polityczna ukazana jest w sposób dynamiczny, co może pomóc Czytelnikowi poszerzyć wiedzę z zakresu szeroko pojętych dziejów II Rzeczypospolitej.

Praca opiera się na pokaźnej i właściwie dobranej bazie źródłowej oraz literaturze naukowej. Autorka sięgnęła do dokumentów i materiałów programowych partii, uchwał i rezolucji zjazdów i kongresów partyjnych, tekstów publicystycznych, sprawozdań stenograficznych z posiedzeń Sejmu, materiałów statystycznych dotyczących wyborów parlamentarnych w 1928 i 1930 r. oraz prasy – szczególnie „Gazety Chłopskiej”, będącej organem prasowym SCh.

Opracowanie zawiera indeks nazwisk, co podnosi jego wartość naukową, a także ułatwia korzystanie z publikacji. Niewątpliwym walorem poznawczym jest umieszczenie w przypisach krótkich notek biograficznych przywódców i twórców myśli politycznej SCh. Autorka swobodnie posługuje się terminologią politologiczną i formułuje własne wnioski. Książka napisana została klarownym, przystępnym językiem i może być wykorzystana przez szerokie kręgi Czytelników zainteresowanych prezentowaną problematyką, także spoza grona naukowego.

Międzynarodowa współpraca naukowa w ramach FIEALC

Międzynarodowa Federacja Studiów Ameryki Łacińskiej i Karaibów (La Federación Internacional de Estudios sobre América Latina y el Caribe - FIEALC) została utworzona w Meksyku w 1978 roku. W listopadzie w Universidad Nacional Autónoma de México (UNAM) odbyło się Pierwsze Sympozjum poświęcone koordynacji i promowaniu studiów latynoamerykańskich. Wzięli w nim udział przedstawiciele instytucji naukowych z krajów Ameryki Łacińskiej, Europy oraz Stanów Zjednoczonych. W rezultacie powstały dwie organizacje: Latynoamerykańskie Stowarzyszenie Studiów Ameryki Łacińskiej i Karaibów (Sociedad Latinoamericana de Estudios sobre América Latina y el Caribe - SOLAR) oraz Federación Internacional de Estudios sobre América Latina y el Caribe - FIEALC). Celem FIEALC jest rozwój interdyscyplinarnych badań na temat Ameryki Łacińskiej w ramach współpracy międzynarodowej prowadzonej obecnie przez blisko 140 instytucje naukowo-badawcze z całego świata, będące członkami Federacji.

Tradycja organizacji kongresów FIEALC sięga 1983 roku. Odbył się wówczas I Kongres w Wenezueli zorganizowany przez Centrum Studiów Latynoamerykańskich im. Rómulo Gallegosa. Dwa lata później drugi kongres Federacji odbył się w Europie i został zorganizowany

przez Instytut Współpracy Iberoamerykańskiej w Hiszpanii. Kongresy FIEALC organizowane są co dwa lata: III Kongres miał miejsce w Bufalo, w USA w 1987 roku; IV w Paryżu w 1989 roku; V Kongres w 1991 r. odbył się ponownie w Hiszpanii, tym razem w Cáceres.

W roku 1993 VI Kongres FIEALC został zorganizowany przez Centrum Studiów Latinoamerykańskich – CESLA, Uniwersytetu Warszawskiego. CESLA jest, jak dotąd jedyną polską instytucją naukową będącą członkiem FIEALC. W 2011 r. o przyjęcie do Federacji wystąpił Instytut Studiów Iberyjskich i Iberoamerykańskich Uniwersytetu Warszawskiego. W latach 1993-1995, Dyrektor CESLA prof. dr hab. Andrzej Dembicz pełnił funkcję prezydenta FIEALC.

W latach 90. do działalności Federacji aktywnie włączyły się ośrodki naukowe z Azji i Bliskiego Wschodu. W rezultacie w 1995 roku VII Kongres FIEALC odbył się w Taipei w Uniwersytecie Tamkang. VIII Kongres został zorganizowany w 1997 roku przez Uniwersytet w Talca w Chile. W 1999 roku siedzibą IX Kongresu Federacji był Uniwersytet w Tel Awiwie. Gospodarzem jubileuszowego X Kongresu FIEALC w 2001 roku był Instytut Ameryki Łacińskiej Rosyjskiej Akademii Nauk w Moskwie. XI Kongres odbył się w 2003 roku i gościł w Muzeum Narodowym Etnologii oraz Uniwersytecie Osaki w Japonii. W rezultacie została utworzona Rada Studiów Latinoamerykańskich Azji i Oceanii (Consejo de Estudios Latinoamericanos de Asia y Oceanía - CELAO). Kolejny XII FIEALC miał miejsce w Rzymie w 2005 roku, zaś jego organizatorem był Instytut Włosko-Latynoamerykański afiliowany w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Republiki Włoskiej. XIII Kongres FIEALC w 2007 roku odbył się ponownie w Azji, w Macao, zaś XIV został zorganizowany przez Uniwersytet Narodowy w Atenach, w 2009 roku.

W dniach 11-13 lipca 2011 roku odbył się w Hiszpanii XV Kongres FIEALC. Jego siedzibą był Universidad Politécnic de València (UPV), organizatorem zaś prof. dr. Antonio Colomer Viadel, dyrektor Studiów Konstytucyjnych w UPV. Podczas Kongresu latynoamerykańscy, reprezentujący instytucje naukowe ze wszystkich kontynentów, rozważali w ujęciu wielodyscyplinarnym relacje Ameryki Łacińskiej z innymi regionami świata, koncentrując dyskusje wokół głównego tematu kongresu: Ameryka Łacińska, globalizacja i integracja. Sympozja została zorganizowana w ramach następujących obszarów tematycznych: Stosunki polityczne i rozwój myśli politycznej w Ameryce Łacińskiej; Globalizacja i rozwój gospodarczy Ameryki Łacińskiej i Karaibów; Rozwój nauki i technologii; Stosunki kulturalne Ameryki Łacińskiej ze światem; Język, lingwistyka, literatura, sztuka i kultura – przeszłość i teraźniejszość; Historia, społeczeństwo i środowisko: od przestrzeni amerykańskiej do przestrzeni światowej.

Kongres zainaugurował wykład prof. dr Fernando Ainsa Amiguesa, pisarza i eseisty z Uniwersytetu Sorbona w Paryżu, zatytułowany: *Więcej, niż globalizacja - w stronę drugiej globalizacji Ameryki Łacińskiej*. Zwrócił on m.in. uwagę, że Ameryka Łacińska, która buduje swoją nową pozycję w świecie, potrzebuje wypracowania wspólnej strategii, aby umocnić swoją rolę międzynarodową, dla której podstawę stanowi już bogate zaplecze surowcowe regionu i jego potencjał konsumpcyjny. W tym kontekście ważna dla państw latynoamerykańskich jest efektywna strategia integracji w zakresie polityki gospodarczej, handlowej oraz społecznej, rozwoju nowych technologii i nauki.

W 38 sympoziach zabrało głos blisko 400 prelegentów. Polskie środowisko naukowe reprezentowali dr Janusz Wojcieszak z Instytutu Studiów Iberyjskich i Iberoamerykańskich Uniwersytetu Warszawskiego, który wygłosił referat na temat *Razón ensayística* oraz dr Ka-

tarzyna Krzywicka z Wydziału Politologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, która przedstawiła referat zatytułowany *Situación jurídica de los pueblos indígenas en Venezuela. Dilemas de representación y participación*. W ostatnim dniu Kongresu odbyła się prezentacja książek autorstwa naukowców, uczestniczących w XV FIEALC, koordynowana przez prof. dra Adalberto Santana z UNAM. Dr Katarzyna Krzywicka zaprezentowała książkę swojego autorstwa *El continente en cambio. Ensayos para un debate sobre América Latina*, wydaną w 2009 r. nakładem Wydawnictwa UMCS. Podczas uroczystego zakończenia Kongresu FIEALC funkcję prezydenta Federacji objął prof. dr Antonio Colomer Viadel z Universidad Politécnica de València w Hiszpanii.

Katarzyna Krzywicka

Międzynarodowa konferencja naukowa *Mniejszości narodowe, etniczne i językowe w Unii Europejskiej*, Lublin, 14-16 września 2011 roku

W dniach 14 – 16 września 2011 r. w Lublinie odbyła się międzynarodowa konferencja naukowa „Mniejszości narodowe, etniczne i językowe w Unii Europejskiej”. Konferencja była jednym z wydarzeń towarzyszących Polskiej Prezydencji w Radzie Unii Europejskiej. Patronat nad wydarzeniem objęli Marszałek Sejmu RP Grzegorz Schetyna oraz Przewodniczący Parlamentu Europejskiego Jerzy Buzek. W zamierzeniu organizatorów celem konferencji miało być dokonanie diagnozy aktualnej sytuacji mniejszości narodowych, etnicznych i językowych w krajach Unii Europejskiej, a w rezultacie wypracowanie wszechstronnej analizy sytuacji mniejszości narodowych, etnicznych i językowych w 27 krajach Unii Europejskiej z uwzględnieniem zróżnicowanych doświadczeń historycznych, odmiennych tradycji prawnych, specyficznych współczesnych uwarunkowań społecznych oraz procesów migracyjnych.

Trzydniowa konferencja zorganizowana została przez Zakład Praw Człowieka Wydziału Politologii i Zakład Historii Najnowszej Instytutu Historii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie oraz Towarzystwo Ukraińskie. Wydarzenie współorganizowała natomiast Komisja Mniejszości Narodowych i Etnicznych Sejmu RP, Komisja Wspólna Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji, Lubelski Urząd Wojewódzki, Urząd Marszałkowski Województwa Lubelskiego oraz Miasto Lublin.

W pierwszym dniu konferencji gościny uczestnikom udzielił gmach Lubelskiego Urzędu Wojewódzkiego. W programie pierwszego dnia obrad obok uroczystego otwarcia konferencji, wystąpienie przedstawicieli organizatorów i zaproszonych gości, przewidziano sesję otwierającą, w trakcie której m. in. zapoznano uczestników z założeniami polskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej. Zasadniczej problematyce konferencji w tej części obrad poświęcone zostały natomiast wystąpienia Tomasza Siemioniaka – b. sekretarza stanu w MSWiA i współprzewodniczącego Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych oraz Włodzimierza Karpińskiego – sekretarza stanu w MSWiA i następcy T. Siemioniaka w roli współprzewodniczącego Komisji Wspólnej Rządu i Mniejszości Narodowych i Etnicznych. T. Siemioniak, jako współprzewodniczący polsko-niemieckiego okrągłego stołu w latach